

AL OF GEEN A.V.A.-PRIJZEN VOOR DE KOSTPRIJSBEREKENING VAN DE MELK

Met de vraag welke prijs voor het krachtvoer moet worden ingecalculeerd komt de vraag naar voren of de Overheid bij het vaststellen van minimum garantieprijzen rekening moet houden met bepaalde (maximum) prijzen van de productiemiddelen.

Beperken wij ons tot het krachtvoer, dan blijkt de situatie zó te zijn, dat de Overheid slechts een deel (ongeveer de helft) van het verbruikte krachtvoer beschikbaar stelt tegen door hem beheerste prijzen en dat de rest moet worden bijgekocht tegen vrije prijzen. Deze vrije prijzen kunnen niet worden beschouwd als "zwarte" prijzen, omdat deze vrije markt volkomen wordt getolereerd en het officiële rundermeel B en A zelfs een gedeelte niet gedistribueerd voer bevat. De distributie blijft dan ook niet zo zeer gehandhaafd uit een oogpunt van schaarste, maar om hiermede een prikkel uit te oefenen tot een zo weinig mogelijk gebruik van krachtvoer. Bij een goede ruwvoederwinning is het mogelijk met bijv. 150 kg krachtvoer per koe te volstaan. Dit in technisch opzicht bereikbare wordt in de praktijk niet bereikt, omdat de ruwvoederwinning niet op het hiervoor benodigde technische peil staat en omdat het in economisch opzicht voordelig kan zijn meer krachtvoer aan te wenden.

Dat het in economisch opzicht voordelig is méér krachtvoer aan te wenden wordt veroorzaakt door de verhoudingen tussen de krachtvoerprijzen enerzijds en de melk- en vee- en vleesprijzen anderzijds.

Na het voorgaande kan worden vastgesteld, dat de vrije markt voor een deel zijn ontstaan te danken heeft aan het feit, dat de Overheid te weinig krachtvoer distribueert terwijl voor een ander deel de prijsverhoudingen deze vrije markt doen ontstaan. Alleen dit laatste kan in de huidige situatie een argument zijn om alleen de A.V.A.-prijzen in te calculeren om niet in de spiraal van de hogere krachtvoerprijzen-hogere melkprijzen terecht te komen. Verwacht mag immers worden, dat wanneer de Overheid slechts bepaalde prijzen wil erkennen de producent de technisch benodigde hoeveelheden ook tegen deze prijs moet kunnen kopen en de Overheid de eerstgenoemde oorzaak dus moet opheffen.

Nu de Overheid zelf voor een deel de vrije markt veroorzaakt en er zelfs een gebruik van maakt voor de samenstelling van de officiële B- en A-mengsels lijkt het logisch bij de kostprijsberekening van de melk voor het "vrije voer" ook de vrije prijzen in rekening te brengen. In dit verband kan nog worden opgemerkt, dat voor het ruwvoer eveneens gebruik wordt gemaakt van vrije prijzen hoewel het "spiraalargument" zich hiertegen ook zou kunnen verzetten (hetzelfde geldt trouwens ook voor alle andere vrije prijzen)

Bij de definitieve vaststelling van het melkrapport in September mag men verwachten, dat de prijzen op dat moment nog grotendeels onder invloed staan van de vraag naar de technisch benodigde hoeveelheid krachtvoer, zodat het spiraal-effect niet groot behoeft te zijn.

H. DIJKSTRA.

1952